

мантерия отъ коприна, па даже и отъ сърма. Синцитѣ и пайетитѣ сжщо така не липсвали отъ вечернитѣ рокли.

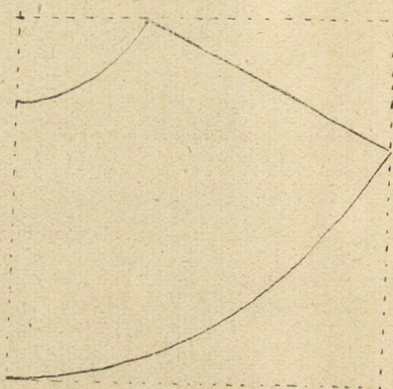
Шапкитѣ добили по-голѣма периферия, а малки като калпачета наречени токѣ (Tauche) съ воалетки, носили само по-възрастни тѣ дами. Траурнитѣ шапки се правѣли отъ черенъ английски крепѣ съ пуснатъ отзадъ воалѣ, сжщо отъ крепѣ, а при по-дълбокъ трауръ пуснатъ и отпредъ. Изобщо черния крепѣ почналъ да се смѣта за трауръ като гарнитура и на роклитѣ. За вѣнчални рокли пѣкъ се установилъ бѣлия цвѣтъ и корона отъ изкуствени портокалови цвѣтове, както и дългия бѣлѣ воалѣ. (Фиг. 144 най-долу).

Ботинитѣ съ копчета отъ марокенъ или шевро били много модерни, ала за лѣте се предпочитали половинки съ врѣви, форма Ришелйо, съ невисокъ токѣ.

Роклята камбана отначало се крояла отъ 5 клина, единъ преденъ и 4 странични отзаде съ шевѣ, или отъ единъ само полу-кржгъ. Последователно започнали да стѣсняватъ клинитѣ и увеличаватъ

Фиг. 128.
Кожани дрехи и гарнитури при
роклѣ камбана.

Фиг. 129.
Кройка. Рокля камбана отъ
единъ клинѣ.

числото имѣ, което отъ 7 — 9 дошло до 11. (Фиг. 129 и 130) Роклята камбана се правѣла дълга до земята, дори на официални и вѣнчални рокли оставяли доста дългъ шлейфѣ. подплатенъ и отдолу окрасенъ съ волани и рюшове, за да е красивъ когато се носи на ржка. Роклята безъ шлейфѣ, поради верефния заденъ шевѣ, всѣкога нависвала отзадъ, което ставало причина жената винаги да носи съ ржка полата си, което нѣщо се правѣло съ голѣма грация. (Фиг. 127). Долнитѣ фусти Фру-Фру съ голѣми дантелени, или плисирани волани се носѣли по една и две за да попълватъ роклята. По никой начинъ формата на бедрото небивало да се отчертава. Ако се види крака до колѣното, било неприлично.